

fra Ivo Peran

OČE, EVO TI MOJE SRCE!

/Poticaji i promišljanja o sakramentu pomirenja/

fra Ivo Peran

OČE, EVO TI MOJE SRCE!

/Poticaji i promišljanja o sakramentu pomirenja/

Izdavač:

Vicepostulatura Sluge Božjega fra Ivana Perana,

Poljudsko šetalište 2

21000 SPLIT

Za izdavača:

fra Bernardin Škunca

Tekstove izabrala i priredila:

Renata Jukić

Tekstove lektorirao i uskladio:

fra Bernardin Škunca

Likovno i grafički uredio:

Silvio Družević

Slika na naslovnoj korici:

Petar Jurčević

Tisak:

Jafra-print - Solin

Mjesto i godina izdanja:

Split, 2017.

ISBN 978-953-7201-14-2

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu

Sveučilišne knjižnice u Splitu pod brojem

fra Ivo Peran

OČE, EVO TI MOJE SRCE!

/Poticaji i promišljanja o sakramentu pomirenja/

Priredila
Renata Jukić

Split 2017.

3. Spomeni se da svetkuješ dan Gospodnji!

Iz crkve zvonce – a onda na zvoniku zvona. Podizanje. Na sjevernoj strani mi je sobe... “Ja nikoga nemam osim Boga velikoga...” – čujem..., pa zatim vapaje, molitve... Približim se prozoru, iza zastora... Staricu u crnini, štapom u jednoj, Krunicom u drugoj ruci, vidim pred vratima – na terasi susjedne kuće. Okrenuta prema crkvi, otkud se sad čuje pjevanje: “Uzmite, jedite...” Pričest. Promatram je netremice. Jedva i još dva koraka naprijed, dođe do velikog trsa i stavši u sjenu, moli. Toplo, žarko vapi: “Blaženi Marko, uvijek sam se tebi preporučivala...” Gledam staricu, uzdigla je Krunicu i ljubi je, a onda se prekrsti s Krunicom u ruci: “O, moj Isuse...”! Misa je završila, starica stopu po stopu u kuću. Zatvore se vrata... ZDRAVLJE BOLESNIH: SVETA MISA!

Nedjelja, dan Gospodnji. Prava, potpuna NEDJELJA! Ovo je dan Gospodnji, i nama darovan. Dan molitve i meditacije.

Na prvom mjestu: DAN GOSPODNJI! Dan koji pripada Gospodinu, sebi i bližnjemu; dan u koji se IMA VREMENA ili: DAN u kojem 'sunce stoji' i ne teče vrijeme: DAN BOŽANSKOG POČINKA! POČINAK GOSPODNJI znači: dan provesti s Bogom, u ozračju Gospodnjem, biti s Bogom, s Ocem, Sinom, Duhom Svetim. Zato: otresti se svega što nas u tome priječi, a trsiti se oko svega što tome doprinosi: duhovno čitanje, susret u obitelji i s obitelji, u zajednici sa bližnjima, potrebnima. Susret s Bogom će oploditi sve spomenute susrete i unositi mir i ljubav u zajedništvo.

POSVETITI DAN GOSPODNJI: BOGU POSVETITI DAN! Znači: biti više uz Boga, toplije i prisnije s Njim kao Ocem

razgovarati, savjetovati se s Njime, na Njegovim grudima otpočiniti; to je sve sadržaj Gospodnjeg dana, a ne samo „ne raditi teške poslove i biti kod sv. Mise.“ Nije Nedjelja za čitav dan TV!

U samom središtu Dana Gospodnjeg stoji SVETA MISA. Euharistijski post? Euharistija? Najbolje se doživi pripremajući se, jer se onda ulazi u svaku potankost. Pripraviti iskrenošću i jednostavnošću svoje srce da se trijezno i razumno može prihvatiti Božja riječ preko čovjeka, Božjeg poslanika.

Znaju upitati: „Treba li, mora li se otići na Svetu misu?“ „Čemu treba toliko? To je previše...“ 'Zlatna sredina' ... Previše molitve i pjevanja... Vjernik? Zapustio nedjeljnu misu... Svaki dan se 'prikrži', moli, ali? Potrebno je odlučiti ono što je za vjernika-katolika bitno: ustati i na sv. Misu!

Kroz praznike mladež (i odrasli) obično ne pohađa nedjeljnu Svetu misu, jer su ZAPOSLENI u TURIZMU. Propuštaju najbitnije! Grijesi propusta nisu beznačajni! Očiti grijeh čovjeka potrese, ali propusti varaju i uspavljaju čovjekovu savjest.

Puna crkva, ali i oko crkve, gdje se pije pivo! Po onome što u rukama imaju, ne osjeća se Nedjelja.

„Nemam vremena, ne sjetim se, umoran sam...“ Bijednog li opravdanja!

Nisi bio na misi, a ne misliš da je to zbog tvoje male vjere. U tome valja vidjeti pravi uzrok. Što više: uzrok je u nedostatku ljubavi. Isus te pita: „Ljubiš li me?“ (Iv 21, 15). Onaj tko ljubi, rado ide ljubljeno.

Valja otići na sprovode... Ali, ljudi su ljudi... Glazba važnija nego li crkva i misa. Za sprovod se došlo, jer je načelo: 'Vrati mi' – ja tebi, ti meni!

Ponetko dolazi u crkvu i na sakramente; doista, ponetko – kad se usporedi s gužvom na ulicama, po lokalima, pred izlazima i na pazaru. Ovo me uvijek izaziva: kad svijet ovoliko ulaže u svoje, zar da mi – za Boga! – budemo hladni?! Razumijem da se nije lako

oteti svemu onome, i treba posebna milost krenuti i ustrajati na putu posvećenja!

Modernost i mogućnost svega gura ljude u žurbu da ne poznaju ni sebe ni drugoga, a za DUHOVNE STVARI sve se prati HLADNOĆOM i INDIFERENTIZMOM. Nije li nam „srce otvrdnulo?“ (Mt 13, 15). OTVRDLOST i mlakost?

Ići na Svetu nedjeljnu misu? Ako kršćani samo ime nose, a ne žive kao kršćani, što su? Onaj tko ljubi Isusa nikad neće postaviti pitanje: ići ili ne ići na Svetu misu! Pred vjernikom stalno stoji Isusova riječ: 'Ljubiš li me'?

Hodaju vjernici na nedjeljnu misu, često i po gorim putovima, čak uz opasnosti; hodaju toliki svećenici na tolikim mjestima, do crkve, do bolesnika, do vjernika....

Sveta misa. Zašto? Jer Gospodin hoće boraviti na zemlji, kao što je u doba apostola. I to, preko mene! Bog hoće da se UTJELOVI U NAMA – i to je najbitnije. Silazi, hrani, ispunja mene, po meni ispunja druge i ostaje među nama, da se susreće s mojom braćom i svima koje ću danas susresti! Gospodine, hvala Ti! Daj, da se tome RADUJEM, i da tu radost po meni dožive i drugi!

„Niste li znali da mi treba biti u kući Oca svojega“ (usp. Lk 2, 49). TREBA! Ta riječ je upućena meni – svima, osobito Bogu posvećenima. „Ako ne blagujete TIJELO SINA BOŽJEGA, NEMATE ŽIVOTA u sebi“ (Iv 6, 53)! Isus sebe dariva čovjeku u sv. Pricesti, da bi čovjek postao što Bog hoće! Gospodin zove na pravo PREOBRAŽENJE: na sliku Božju! Hranimo se hranom Njegove riječi i Njegova tijela! „OVO ČINITE MENI NA SPOMEN!“ (1 Kor 11, 24). To je u samom središtu svete mise.

Ono što nam treba: VJERA. Ono što je, ne manje, trebalo sv. Josipu. Možda čak i više: u onom običnom djetetu, dječaku, mladincu – koji njega sluša! – prepoznati i ispovijedati Boga! Vjernik? Nevjernik? Ako vjerujem, živim li tako? Svaki dan?

Bože sačuvaj, da nam svete Tajne, jer su svagdašnje, postanu beznačajne! A i to je moguće!

U duhu Evandjelja nama upit: što nam znači riječ svećenika, Crkve, proroka? Nije li korov toliko maha uzeo, da je ugušio riječ? Riječ propovjednika, riječ je Isusova. Stoga je potrebno svom pažnjom, pozornošću slušati RIJEČ BOŽJU, koja je NOVI GOVOR I NOVA RIJEČ, ne govor ovoga svijeta! Neozbiljno uzimaš propovijedanje Božjega kraljevstva? I Isus je spočitnuo onaj hladan prijem svom ugoditelju.

Svi moramo biti svim srcem zauzeti – prema mogućnostima – da se sveta SLUŽBA što dostojnije obavlja. Razabirem da možda nema čvrstoće reda kako bi trebalo. Ne događa li se da 'prijatelji' Božji oskvrnjuju svjetovnošću hram i oltar? Taj HRAM i oltar je svaki krštenik.

Nedolično odijevanje pojedinih. Dolaze svakojako odjeveni. Smatraju se osobito religioznima, a još najlošije odjeveni ili bolje: razgolićeni. Da li takvi vjeruju da je ovo kuća Božja? ... Dostojanstveno! Odjenuti se uredno i dolično, kako odgovara Božjoj službi!

Zapažam kako pojedini mladi parovi ne mogu izdržati ni u crkvi, a da se ne dodiruju, stišću i ljube. Gdje je tu ljubav prema Bogu, prema Kristu? Žalost je to vidjeti. Ozbiljnost i poštovanje prema svemu što je Božje i što se odnosi na Njega! Dolično i dostojanstveno!

Zapažam kod nekih otklon od sabranosti kod sv. Mise. Nekoji stalno šapću, pričaju, guraju se. Gdje je tu sabranost u svetoj misi?

S Božjom pomoću, nastojati biti SVET; to je moguće, jer Bog sam to hoće. Sveta misa je svemoćno oružje! Slavite Gospoda!

Nakon Mise, malo ih je koji ostaju dulje u zahvali. Zašto tako hitro odlazite? O divna vjero, o sveta vjero, koja nas učiš da uvijek, baš uvijek, imamo na čemu zahvaljivati... Je li ovo milost?... Za mene velika... Čini me radosnim, susretljivim svakome, spremnim služiti...

Izvan crkve zaboravljamo na MOĆ MOLITVE! Zaboravlja se, mada se 'PODRAZUMIJEVA', da Bog i molitva moraju prožeti sav RAD I SAV ŽIVOT!

Koliko poznam Sveto pismo? Vjernik? Nevjernik? Pola sata, ako je moguće, dnevno čitati! ŠETNJA BIBLIJOM! Rudnik, neiscrpiv rudnik. Čitava BIBLIJA nije drugo nego MOZAIK LJUBAVI Stvoritelja za svoje stvorenje – čovjeka. Uvijek nova, divna otkrića kad uzmem BIBLIJU u ruke. Božanska toplina, božanska jednostavnost, božanska prisnost i čudo nedokučive Božje dobrote prema čovjeku i ljudskom rodu! Koliko više čitam i razmatram Sveto pismo, sve manje je nejasnoća u njemu, a sve više životvorne mudrosti. Sve više vidim i čujem Tebe, Učitelju! U PSALMIMA otkrivam ponajprije sebe, i nalazim odgovor za sebe, u svim okolnostima; a potom za svakoga i za SVE. Bože, kako su naši stari živjeli s duhom PISAMA!

Kad nikakvih drugih dokaza ne bi imali da je Bog bio na zemlji, dovoljan bi dokaz bio: Evandjelje! Jer ovakve nauke ne može dati ne samo jedan čovjek, nego ni čitavo čovječanstvo... Što su svi profesori, svi studiji, sva zaposlenja, sve bankarstvo, prema Božjoj riječi? Bog, Duh Sveti, Sin nam govori po prorocima, Otac po Sinu! Obratite se i vjerujte Evandjelju (Mk 1, 15)!

Danas su mnogi sretni kad mogu "izmudrivati" Sveto pismo. Zaboravljaju da je Sveto pismo najveće u tome što je ono riječ Božja koja je duh i život, i da je važnije to nego li pitanje da li je ono što iznosi slika ili povijest.

'Istražujemo' i Pisma. Zašto? Da bi sebe opravdali, druge osuđivali...!

Duhovno štivo? KATEKIZAM?

Molitva?... Jesam li molio? Moli li se? S koliko pripravnosti molimo (ukoliko molimo!)? Rastresenost u molitvi? Molitva preobražava; moliti uvijek i nikad ne prestati (usp. 1 Sol 5, 17). Što moliti, kako moliti? Treba se pripremiti... Moliti za Duh Gospodnji, duh molitve, jer će nam se preko molitve sve drugo dati. „Ako vi darivate dobrim darima svoju djecu, koliko će više vaš Otac nebeski dati DUHA SVETOGA onima koji ga mole“ (usp. Lk 11, 13)! Odveć govorimo 'ja' ili 'mi' (u smislu: 'mi ljudi'), premalo prostora i

vremena dajemo Duhu Svetome! Dao Bog da budemo slični onima na koje je sišla sila Duha Svetoga.

I na ispovijedi poučavam da ne treba Bogu dokazivati naše potrebe, nego toplo, čim ustaneš: 'Oče'! I kad ideš na počinak: 'Oče'!

U jednoj duhovnoj obnovi govorio sam nazočnima o molitvi OČE NAŠ: osobnoj, spontanjoj, praktičnoj, svagdašnjoj. Što označuje „KRUH naš svagdašnji“ u Isusovom smislu? To je volja OCA NEBESKOG: „Moja je HRANA vršiti volju Očevu“ (usp. Iv 4, 34)! Moliti u smislu: „Ne moja, nego Tvoja volja!“ (Lk 22, 42). I daljnje prošnje: „I otpusti nam duge naše“ (Mt 6, 12), shvaćajući pouku: 'Otpusti nam, što ne prihvatismo Tvoju volju, Oče'!

Isus nam je UČITELJ, Otac nebeski nam je OTAC; stoga, s Gospodinom Isusom i Ocem nebeskim ne saobraćajmo i ne razgovarajmo kao s nekim 'trećim', nego što neposrednije. S

Prepustiti se vodstvu Duha Svetog

U Djelima apostolskim (2, 1 – 11) za-bilježen je jedinstveni događaj o djelovanju Duha Svetoga za sva vremena Crkve: „Kad je napokon došao dan Pedesetnice, svi su bili zajedno na istome mjestu. I eto iznenada šuma s neba, kao kad se digne silan vjetar. Ispuni svu kuću u kojoj su bili. I pokažu im se kao neki ognjeni razdijeljeni jezici te siđe po jedan na svakoga od njih. Svi se napuniše Duha Svetoga i počеше govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše zboriti. A u Jeruzalemu su boravili Židovi, ljudi pobožni iz svakog naroda pod nebom. Pa kad nastala ona huka, strča se mnoštvo i smete jer ih je svatko čuo govoriti svojim jezikom. Svi su bili izvan sebe i divili se govoreći: „Gle! Nisu li svi ovi što govore Galilejci? Pa kako to da ih svatko od nas čuje na svojem materinskom jeziku? Parti, Medani, Elamljani, žitelji Mezopotamije, Judeje i Kapadocije, Ponta i Azije, Frigije i Pamfilije, Egipta i krajeva libijskih oko Cirene, pridošlice Rimljani, Židovi i sljedbenici, Krećani i Arapi - svi ih mi čujemo gdje našim jezicima razglašuju veličanstvena djela Božja.“

Isusom razgovarati kao s bratom i Gospodinom. On ima posljednju riječ. Blagodat je već sad s Njime razgovarati! Učimo svaki dan razgovarati s Ocem, razgovarati sa Sinom, razgovarati s Duhom Svetim, s Presvetom Djevicom, sa svima Svetima, jer su naša obitelj – Crkva.

Što moliti, kako moliti? Treba moliti da se dobije milost obraćenja, da se radujemo Evanđelju, za izgradnju Božjeg KRALJEVSTVA, za Crkvu, da se vrši volja Božja, za jedinstvo i spas svega svijeta, za Domovinu, za one koji su na vlasti, za svoj narod, za dobročinitelje, grešnike, izbjeglice, stradale, izgladnjele, za pokojne, umiruće, za sve patnike, posebno djecu, za djecu koja ostadoše siročad, moliti za zvanja, za MIR, moliti za zdravlje, moliti MOLITVE NAKNADE za zlo ili grijeh u svijetu... Molimo da otac kraljuje u nama kao u srcu svoga Sina; da osjećaji Isusovi budu u nama kao Isusovi u srcu Očevu! Molimo kao Gospodin na križu: „Oprosti im jer ne znaju što čine“ (Lk 23, 34)! Uočimo svoje slabosti i molimo da nas Gospodin SPASI od NAS SAMIH!

I noći mogu biti – u molitvi! – dragocjene, kao što su često i najveće okolnosti grijeha i propasti.

Molitva ne može biti beskorisna! Moliti, mada se čini beskorisno, ili se 'ne vidi' odaziv neba. Isus je rekao: „Molite, i primit ćete“ (Iv 16, 24)! Treba vjerovati, Njegova riječ ne može doći na manje! „Blaženi koji ne vide, a vjeruju“ (Iv 20, 29)! Isus molitvi i vjeri obećava uspjeh: “Kad molite, vjerujte da ste primili, i bit će vam“ (Mk 11, 24)! Bog je velik, dobar, pa će nagraditi i one koji ga slave onako kako i koliko znaju. Slavite Gospoda! Moliti, moliti!

Kako je s KRUNICOM? KRUNICA! To je doista prisni časoslov obitelji – nenadomjestiv! KRUNICA, jer sadržaj otajstava jest EVANĐELJE. Tko pobožno moli krunicu i razmišlja otajstva, taj se upriličuje Isusu Kristu, i Isus sve više živi, vlada, kraljuje u njemu. Moliti Krunicu, adorirati, pa će se u mnogočem mišljenje promijeniti!

Osobna molitva i osobna Adoracija, klanjanje Presvetom sakramentu? Nikakva filozofiranja i dubine: jednostavna, iskrena molitva pred Svetohraništem. I sama prisutnost je molitva. Što mišliš o šutnji? Mlađi se boje šutnje, samoće, mišljenja i razmišljanja. Potpuna šutnja, osobni susret s Bogom kroz molitve i razmišljanja. Ljudima, a osjećam, nažalost, i redovnicima i svećenicima danas, samoća nije privlačna. Čovjek nestao u BUCI, i zato je u toj buci sve slobodno i sve moguće. Moli, mnogo moli, jer uz ovaj zemaljski raj, može se zaboraviti na nebeski!

Puno se raspravlja, malo moli. Sve očitije mi postaje da trebamo RAZGOVARATI S BOGOM, a ne raspravljati i dokazivati o Bogu. Dokazivanje nikoga nije obratilo. Dječica, vidim, slave Boga. Dječica postićuju mudrace.

Znade se dogoditi, da se snebivamo nad duhovnošću koja 'opada', a kod naših razgovora i angažiranja skoro da 'bez Boga' radimo... Svi se legitimiramo kao ljudi kojima je 'pravda' na prvom mjestu. Kad smo upitani za sudjelovanje, šutimo, mada bi trebali prihvatiti sudjelovati kod DOBRA! To je „okorjelost srca“ nad kojom je Gospodin ožalošćen, a koju mi nećemo priznati. A ja? Nerijetko glumim čuvara vjere i čudoređa... Pitan sam, šutim. Po uglovima znademo kritizirati, ogovarati, podvaljivati. Skloni smo pod vidom žara

Fra Ivina radost u susretu s Isusom
„Snago moja, Isuse. Radosti moja, Isuse. Svetosti moja, Isuse. Sve moje, Isuse! Tako sad, kad sam iza objeda provirio na kor – penjući se na terasu, tako uvijek, kad bilo kojom zgodom provirim za trenutak u crkvu i ugledam malo svjetlo i potražim Svetohranište. On je tu. On je sve! Bog moj, sve moje! – Bože moj, ljubavi moja, radosti, živote, svetosti... Sve moje...! Ovakav trenutak me smiri, ojača, razbistri, jer osjetim Njegovu prisutnost, Njegovu intimnost. Osjetim Ga! Osjetim prijateljstvo, zainteresiranost. Osjetim sve! Bliži mi je nego braća, bliži nego ja sam sebi...“

(Iz Dnevnika, 1977.)

i služenja Bogu suditi i prosuđivati sve i svakoga. A sebi? Nađemo uvijek dovoljan razlog, dovoljno opravdanje! Skloni smo špekulirati riječima i Zakonom Božjim, da bi se opravdali! Gdje su riječi Evandelja, gdje su sakramenti, gdje je živi Bog među nama?

Koliko smo se pripravili za novo rođenje? Ne djelujemo li kao da nemamo grijeha, da smo uvijek u pravu? Ne činimo li Njega lašcem, mada na to i ne mislimo? Ima u nama 'herodovštine!' „Poznajem ga“ – a zapovijedi njegovih ne držim... Skoro ništa zajedničko. Obnova kroz Sakramente! Najprije kraljevstvo nebesko!

Bože, što mi ljudi kompliciramo život i 'duh'...! Uvijek smo u prepirkama, referatima i koreferatima, a ipak ne uspijevamo istjerati nečastivog! – Zašto? Ovaj rod se tjera jedino MOLITVOM (usp. Mk 9, 29)! Više iskrene, ustrajne i žarke molitve! Bez duha molitve nema ništa.

I mudrost Božja, i vjera, ne zadovoljava se 'prosječnošću'. Već ta misao: biti prosječan, i prijateljstvo s tom mišlju, jest „mudrost ljudska“, pa i đavolska. Đavao se zadovoljavao 'prosječnošću' u Božjim stvarima.

Gomilanje molitava, izvanjskih čina pobožnosti i time se zadovoljavati, Gospodinu je odurno (usp. Mt 6, 7). Biti svjetlo kao Gospodin; činiti dobro svakome kao Gospodin; nastojati prionuti i prianjati uz Gospodina, trsiti se oko toga da budemo njegova prisutnost među ljudima, među svom braćom, to je Gospodinu ugodno i to on blagoslivlja!

Sve i svakoga nukam na molitvu ne samo riječima, nego promjenom života! Nisu dovoljne samo duhovne riječi. Sve mora biti novo – duhovno! Jedno pitanje se postavlja: koliko je to vidljivo? Moramo postajati ŽIVA MOLITVA, živo opsluživanje svih, pa i najmanjih zapovijedi zakona: tj. vjernost u najobičnijim djelima ljubavi, a SVE je Ljubav! Milosrđe je veće nego svaka žrtva (usp. Mt 12, 7)! Bog je MILOSRĐE!

Potičem na čvrstu vjeru, utemeljenu na Isusovim riječima.

Poučavam kako je sve molitva što zahtijeva posluh i što se radi za Boga! MOLITI, MOLITI, sve molitvom prožeti! Bojmo se nehaja, neposluha, bezbrižnosti, mlakosti u misli na naše spasenje, jer se mnogo što uzima na laku ruku.

* * *

Išao je na vjeronauk, a sad? Najkraće: razočaran u sve, u Crkvu i državu. U ništa ne vjeruje... 'Vjernik sam', reče, 'ali tek toliko'. Vjernik, a pun nevjerice, jer se 'razočarao' u ljudima, reče. 'Najbolje se predati zlu, kao i drugi, pa ću barem znati zašto trpim', reče.

Vjernici su često u krizi, jer doživljavaju da je vjernik 'na gu-bitku', jer je nevjerniku 'slobodno' ono čega se oni moraju odricati. To je sadržano u pjesmi koja se često čuje o 'dobroj i lošoj djevojci': dobre će 'sve u raj', a 'loše idu kamo god hoće'.

Nemojmo uvijek iznositi samo negativnosti u Crkvi: I u prvoj Crkvi je bilo negativnosti, ali su se one izgubile u omjeru s dobrim. Tražimo i sad, i naći ćemo u Crkvi mnogo dobra!

Zloća vlada svijetom i njoj su PODLOŽNI SVI koji ne žive po vjeri ni od vjere. Jedan izlaz, jedan jedini nepogrješivi put: sve predati i posvetiti i posvećivati i predavati Presvetom Srcu, po Srcu Marijinu i odanosti Josipovoj i svih svetaca.

Molitva, molitva, molitva! Bog je GOSPODIN I GOSPODAR, i oslanjajmo se na Njegovu Riječ i Njegova obećanja: svaka molitva – životna! – uslišana je! Darovat će nam Gospodin i više! Moliti i VJEROVATI: „Koji ljube Boga, sve im se okreće na dobro“ (Rim 8, 28)! Bog je OTAC!

Daj nam, Gospodine, od Tvoje riječi i po Tvojoi Riječi živjeti! Živjeti od ljubavi Kristove!